

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 6To/110/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7913010764
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 12. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Evžen Kelij
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2014:7913010764.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach, v senáte zloženom z predsedu JUDr. Evžena Kelija a členov JUDr. Mareka Dudíka a JUDr. Martina Michalanského, v trestnej veci obžalovaného W. U.Á. pre prečin pytlactva podľa § 310 ods. 1, ods. 3 písm. a) Tr.zák., na verejnom zasadnutí dňa 10. decembra 2014 v Košiciach o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Trebišov zo dňa 9.10.2014, sp.zn. 4 T /173/2013 takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods. 1 písm. e), ods. 3 Tr.por. z r u š u j e napadnutý rozsudok vo výroku o treste.

Rozhodujúc vo veci sám podľa § 322 ods. 3 Tr.por., obžalovanému W. U., nar. XX.X.XXXX v A., okres Q.Š., podľa § 310 ods. 3, § 39 ods. 1, ods. 3 písm. e) Tr.zák. u k l a d á trest odňatia slobody v trvaní 6 (šesť) mesiacov nepodmienečne.

Podľa § 49 ods. 2 písm. b) Tr.zák. zaraďuje obžalovaného pre výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 60 ods. 1 písm. a) Tr.zák. trest prepadnutia veci - rybárskej dvojdielnej laminátovej udice bez značky s navijákom modrej farby nezistenej značky s bielym plavákom a rybárskym háčikom, ktorej vlastníkom podľa § 60 ods. 6 Tr.zák. sa stáva štát.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Trebišov zo dňa 9.10.2014, sp.zn. 4T/173/2013 bol obžalovaný W. U. uznaný vinným pre prečin pytlactva podľa § 310 ods. 1, ods. 3 písm. a) Tr.zák. na tom skutkovom základe, že

dňa 7.6.2013 okolo 13.00 hod. na rybárskom revíri zv. P. U. evidovaným ako číslo revíru X-XXXX-X-X A. v katastri obce A., ktorý obhospodaruje Miestna organizácia SRZ v Č. F. Q. bez povolenia lovil ryby jednou udicou, napriek tomu, že trestným rozkazom Okresného súdu Trebišov sp.zn. 5T/159/2010 zo dňa 20.12.2010, ktorý nadobudol právoplatnosť 26.1.2012, bol odsúdený pre prečin pytlactva podľa § 310 ods.1 Tr.zák. a bol mu uložený trest odňatia slobody v trvaní 4 mesiacov nepodmienečne, pre výkon ktorého bol zaradený do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, ktorý vykonal dňa 3.7.2011,

Bol mu za to uložený podľa § 310 ods. 3, § 37 písm. m), § 38 ods. 4 Tr.zák. trest odňatia slobody v trvaní 28 mesiacov, pre výkon ktorého bol podľa § 48 ods.2 písm. b) Tr. zák. zaradený do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Súčasne, podľa § 60 ods.1 písm. a) Tr.zák. uložený aj trest prepadnutia veci - rybárskej dvojdielnej laminátovej udice bez značky s navijákom modrej farby nezistenej značky s bielym plavákom a rybárskym háčikom.

Proti rozsudku podal odvolanie obžalovaný W. U. (ďalej len „odvolateľ“) a to proti výroku o treste bezprostredne po jeho vyhlásení do zápisnice o hlavnom pojednávaní. V písomnom odôvodnení podaného opravného prostriedku prostredníctvom svojho obhajcu navrhol, aby odvolací súd zrušil výrok o treste podľa § 321 ods. 1 písm. d) Tr.zák., nakoľko uložený trest je neprimeraný a žiada, aby mu bol uložený trest povinnej práce ako to bolo v rozsudku vo veci zo dňa 13.2.2014. Súd prvého stupňa nesprávne vyhodnotil priťažujúce a poľahčujúce okolnosti, nakoľko zistil len priťažujúcu okolnosť, pričom obžalovanému poľahčovalo, že sa ku spáchaniu stíhaného skutku priznal a jeho spáchanie oľutoval.

Okresný prokurátor nevyužil svoje právo v zmysle § 314 Tr.por. vyjadriť sa k odvolaniu odvolateľa.

Obhajca odvolateľa v konečnom návrhu na verejnom zasadnutí poukázal na dôvody uvedené v písomnom odôvodnení odvolania a navrhol alternatívne uložiť buď trest povinnej práce, ak bude súd iného názoru, tak trest odňatia slobody na dolnej hranici sadzby.

Prokurátor krajskej prokuratúry v konečnom návrhu na verejnom zasadnutí poukázal na pochybenie prvostupňového súdu, ktorý nezohľadnil poľahčujúcu okolnosť a to priznanie odvolateľa a navrhol, aby odvolací súd toto odstránil zrušením výroku o treste a uložením trestu pri aplikácii všetkých príslušných zákonných ustanovení.

Odvolateľ na verejnom zasadnutí v konečnom návrhu uviedol, že on je v prípade uloženia trestu povinnej práce ochotný pracovať, inak nemá k veci čo uviesť.

Odvolací súd preskúmaním obsahu napadnutého rozhodnutia ako i obsahu podaného opravného prostriedku a obsahu spisového materiálu zistil, že odvolateľ na hlavnom pojednávaní dňa 9.10.2014 - po poučení v zmysle § 257 ods.1 Tr. por., urobil vyhlásenie, že je vinný zo spáchania skutku uvedenom v obžalobe a prvostupňový súd postupoval primerane podľa § 333 ods.3 písm. c), písm. d), písm. f), písm. g), písm. h) Tr. por.

Po tomto vyhlásení odvolateľa prvostupňový súd správne postupoval podľa ustanovenia § 257 ods.6 Tr.por., ak zistil stanovisko prokurátora, ktorý navrhol prijať vyhlásenie odvolateľa. I ďalší postup prvostupňového súdu bol preto v dôsledku uvedeného v súlade s príslušným zákonným ustanovením, pokiaľ prijal uznesením podľa § 257 ods.7 Tr. por. vyhlásenie odvolateľa, že je vinný s tým, že v súlade s ustanovením § 257 ods.8 Tr.por. dokazovanie v rozsahu jeho priznania sa nevykoná a vykoná dôkazy súvisiace s výrokom o treste a náhrade škody.

Prvostupňový súd potom vykonal - vo vzťahu ku skutku - dokazovanie súvisiace iba s výrokom o treste.

Krajský súd dospel k záveru, že uloženie trestu okresným súdom a to trestu nepodmienečného, i keď v strede zákonom určenej sadzby, nie je v súlade s ustanovením § 34 ods. 1 Tr.zák. a nasl. - upravujúceho zásady ukladania trestov - pretože trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky pre jeho prevýchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou a pri určovaní druhu trestu (u páchatela) a jeho výmery prihliadne súd (je povinný) najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatela, jeho pomery a možnosti jeho nápravy, a tak uložený trest je neprimeraný.

Preto podľa § 321 ods. 1 písm. e), ods.3 Tr.por. zrušil napadnutý rozsudok vo výroku o treste a pretože odvolací súd mohol po zrušení napadnutého rozsudku vo výroku o treste rozhodnúť vo veci aj sám na základe skutkového stavu zisteného v napadnutom rozsudku, postupoval v súlade s ustanovením § 322 ods.3 Tr. por. a na skutkovom základe zistenom súdom prvého stupňa rozhodol znovu o treste.

V zmysle § 34 ods.1 Tr. zák. a nasl. pri určení druhu trestu a jeho výmery u odvolateľa odvolací súd prihliadol na spôsob spáchania trestného činu, jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti, ale taktiež i na osobu páchatela, jeho pomery a možnosť jeho nápravy, no súčasne dôsledne zohľadnil i potrebu zákonného účelu trestu z hľadiska tak individuálnej represie, ale i generálnej prevencie.

Podľa § 34 ods.1 Tr. zák. má trest zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky pre jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou.

Podľa § 34 ods.4 Tr. zák. trest má postihovať páchatela iba tak, aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu a jemu blízke osoby.

Podľa § 39 ods. 1 Tr.zák., ak súd vzhľadom na okolnosti prípadu alebo vzhľadom na pomery páchatela má za to, žeby použitie trestnej sadzby ustanovenej týmto zákonom bolo pre páchatela neprimerane prísne a na zabezpečenie ochrany spoločnosti postačuje aj trest kratšieho trvania, možno páchatelovi uložiť trest aj pod dolnú hranicu ustanovenú týmto zákonom, pričom je súd viazaný obmedzením v § 39 ods. 3 písm. e) Tr.zák.

Podľa § 39 ods.3 písm. e) Tr. zák., pri ukladaní trestu pod zákonom ustanovenú trestnú sadzbu však súd nesmie uložiť trest odňatia slobody kratší ako šesť mesiacov, ak je v osobitnej časti tohto zákona dolná hranica trestnej sadzby trestu odňatia slobody menej ako päť rokov.

Pri hodnotení osoby odvolateľa odvolací súd zistil, že tento je nemajetný, ženatý - z manželstva pochádza sedem detí, a zdrojom obživy sú sociálne dávky.

Odvolací súd dospel k záveru, že pre splnenie účelu trestu - s prihliadnutím na ustanovenie § 39 ods.1, ods. 3 písm. e) Tr.zák. - bude postačovať uloženie trestu odňatia slobody kratšieho trvania, pod dolnou hranicou trestnej sadzby ustanoveného týmto zákonom a to trestu odňatia slobody v trvaní 6 mesiacov a takto uložený trest bude podľa názoru odvolacieho súdu dostatočne vplývať na odvolateľa v tom zmysle, aby sa viac nedopustil ani takého, ale ani iného protispoločenského konania a viedol v budúcnosti riadny život.

Nakoľko odvolateľ v posledných 10-tich rokoch pred spáchaním trestného činu bol vo výkone trestu odňatia slobody uloženého mu za úmyselný trestný čin, zaradil ho podľa § 49 ods. 2 písm. b) Tr.zák. pre výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Napokon, odvolací súd v súlade s § 60 ods.1 písm. a) Tr. zák. uložil odvolateľovi i trest prepadnutia veci - rybárskej dvojdielnej laminátovej udice bez značky s navijákom modrej farby nezistenej značky s bielym plavákom a rybárskym háčikom - ktorá bola použitá na spáchanie trestného činu a ktorej vlastníkom sa stáva štát - § 60 ods.6 Tr.zák.

Na základe vyššie uvedených zistených skutočností preto odvolací súd rozhodol tak, ako je to uvedené v enunciiate toho rozhodnutia.

Poučenie:

Proti rozsudku ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.